

Wulff: Den højtærede Minister siger, at han ikke har spurgt de 5 Medlemmer om deres Motiver til at stemme, og han oplyser, at han i Forvejen har hørt Byraadet om den Sag; men naar man hører Byraadet, er det vel Byraadsmedlemmerne, man hører, og de 5 Medlemmer har svaret, at naar de finder det i sin Orden at stemme paa Borgmesteren, og naar Forholdet, som jeg har oplyst, er dette, at det ikke er Borgmesteren, som har bedt dem om at stemme paa sig; men tværtimod de 5 Medlemmer, som har bedt Borgmesteren om at stille sig som Kandidat, uagtet han ønskede en anden, og naar de fremdeles finder det lovligt at vælge Borgmesteren, saa mener de ikke, at de skylder nogen Regnskab for deres Afstemning. Dette udtaler de i deres Erklæring, og det er alt det Svar, den højtærede Indenrigsminister kunde faa af Byraadet. Nu siger den højtærede Minister, at han har tildelt Borgmesteren en Formaning, han har givet ham et Raad, eller hvad man vil kalde det. Det er vel i sin Orden, at en Indenrigsminister har Ret til at gøre dette, selv om ogsaa han maa bruge sin Ret med Skønsomhed; jeg ved ikke, om Skønsomhed har været anvendt i dette Tilfælde, men med Skønsomhed maa Retten sikkert bruges. Det, som imidlertid for mig har Betydning, er, at Ministeren sagde, at han intet Forbud har nedlagt. Hvis Ministeren havde følt sig overbevist om, at han kunde have nedlagt et Forbud, antager jeg, at han vilde have gjort det; han har ikke gjort det, fordi han ikke havde Magt dertil. Det var det, jeg ønskede at konstatere: at Indenrigsministeren ikke har Ret til at paabyde Borgmestrene, hvordan de skal stemme.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Wulff) gjorde opmærksom paa, at de 5 Medlemmer havde sagt, at de ønskede at stemme paa Borgmesteren, og at de havde Ret dertil. Ja, om dette Spørgsmaal er der ingen Tvivl. Der var imidlertid 6 Medlemmer i Byraadet, som ikke ønskede at stemme paa Borgmesteren. Overfor dette Forhold har jeg ment, at Borgmesteren ikke udviste Skønsomhed ved at stemme paa sig selv, og jeg gad vide, hvem der, hævdbende det kommunale Selvstyre og Forholdstalsvalgets Princip, vil modsige, at den Stemmeafgivning ikke kan siges at være foretaget med Skønsomhed.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Den højtærede Indenrigsminister tager fejl. Her er ikke Tale om det kommunale Selvstyre og Forholdstalsvalgmaadens Princip, her er Spørgsmaal om, hvorledes Byraadene er sammensatte, og om et Byraadsmedlem, hvordan det end er kommet ind i Byraadet, skal stemme: Efter sin Overbevisning eller efter Indenrigsministerens Ordre. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister hævder, at han har udtalt sig om, at der skal vises Skønsomhed. Han har sagt her forleden Dag, at han har misbilliget, at det Medlem af Byraadet, som sidder der i Kraft af Loven, har stemt, som han vilde, i det paagældende Tilfælde. Men saa vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister: Da vi nu har faaet Borgmestre, der er beskikkede efter et andet Princip end tidligere, kan saa ogsaa en saadan beskikket Borgmester, hvis Tilstedeværelse i Byraadet ligeledes kan forrykke det Forhold, efter hvilket de øvrige Medlemmer sidder der, i et saadant Tilfælde vente sig en Næse af Indenrigsministeriet? Er Indenrigsministeren berettiget til at tildele en saadan Næse til den, der er beskikket i Henhold til Loven og sidder i Byraadet med fuld Ret, saa maa han ogsaa kunne give en paa den nye Maade beskikket Borgmester en Næse. Hvad Næser angaar, tror jeg, det havde været meget bedre, om den højtærede Minister havde holdt sin derfra.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem udtalte, at Forholdet var det, at Borgmesteren sad i Byraadet som Medlem og havde Ret til at stemme, og at jeg derfor — for at benytte det smagfulde Udtryk, det ærede Medlem brugte — skulde have holdt min Næse fra dette Spørgsmaal. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at her forelaa, hvad jeg har sagt, et særligt Forhold. Indenrigsministeren havde givet Byfogeden, som er identisk med Borgmesteren, det Tillidshverv selv at vælge et Medlem af Prisreguleringskommissionen. Hvis det blev Skik — det har heldigvis efter min Erfaring ikke fundet Sted i mere end to Byraad; men hvis det blev Skik, at Borgmesteren, der som Byfoged har faaet et særligt Tillidshverv overdraget, dernæst benyttede sin Stemmeafgivning paa den Maade, det her er sket, vilde det medføre, at Indenrigsministeren ikke kunde give Byfogderne saadanne Tillidshverv. Da jeg ikke har ønsket dette, har jeg sagt til vedkommende Borgmester, at jeg ikke kunde billige, at han i et Tilfælde som dette havde stemt paa sig selv imod det valgte